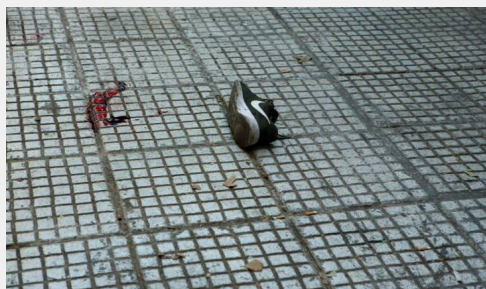

Από τον **Χρήστο Επαμ. Κυργιάκη**

Κατάντια για τον άνθρωπο να βάζει την περιουσία του στη θέση της ψυχής του.

Κατάντια για τον άνθρωπο να μετράει τον άνθρωπο με τα γρόσια και με τη γλώσσα και με το χρώμα του δέρματος πνιγμένος στην αρρωστημένη κανονικότητά του.

Κατάντια για τον άνθρωπο να φτιάχνει κοινωνίες που μισούν τον άνθρωπο και σφαγιάζουν ότι όρισαν οι ίδιες ως διαφορετικό.

Κατάντια για τον άνθρωπο να βουτάει στην υποκρισία και να χρήζει «μάγκα» το λαμόγιο, τον κλέφτη του ανθρώπινου ιδρώτα, τον εκμεταλλευτή του πόνου, την ίδια ώρα που βρίζει τον εγκληματία που έκλεψε μολύβια για το παιδί του και στέρησε τα υπερκέρδη από τον νόμιμο και καλό και καημένο επιχειρηματία.

Κατάντια για τον άνθρωπο να δίνει συγχωροχάρτι στις κερκίδες στον λαθρέμπορο έναντι μιας καλής μεταγραφής και να χαιρέται που ένα ακόμα πρεζόνι, πελάτης του λαθρέμπορου, καθαγιάζει με το χαμό του τις δικές του αμαρτίες βγαίνοντας νικητής επειδή νομίζει πως το δικό του το παιδί δεν θα γίνει ποτέ πρεζόνι.

Κατάντια για τον άνθρωπο να επικαλείται τη διαφύλαξη της περιουσίας του όταν σπάει κεφάλια και τσακίζει κόκκαλα με κλωτσιές και γίνεται ο ίδιος δικαστής και εκτελεστής μαζί. Κι αναρωτιέσαι και λες: πώς είναι δυνατόν να μην νιώθει τον πόνο από την κλωτσιά στο ίδιο του το κεφάλι;

«Το δικό μου το παιδί δεν θα γίνει ποτέ ούτε πούστης ούτε πρεζάκι. Το δικό μου το παιδί είναι μαύρη μερσεντές, κόκκινη φεράρι, κίτρινη λαμποργκίни και δεν πρόκειται ποτέ να γίνει ροζ ντε σε βω. Το δικό μου το παιδί είναι κανονικό, προορισμένο μόνο να αριστεύσει. Τι άλλο θα μπορούσε να είναι το παιδί μου αφού είναι δικό μου;»

«Πατέρα το δικό σου το παιδί θέλει να είναι ο εαυτός του μα πάνω απ' όλα θέλει να συνεχίσει να είναι άνθρωπος. Να μάθει να στέκεται στα πόδια του και μετά να πετάξει. Το ακούς πατέρα; Κι αν θες σε παρακαλώ να είσαι στα μάτια μου παλικάρι να τα βάλεις μ' αυτούς που σε καταπιέζουν στη δουλειά και στη ζωή σου. Να θυμάσαι πως το παιδί σου δεν είναι κανονικό αλλά ιδιαίτερο. Σκέψου λίγο πως αν όλα τα παιδιά ήταν ίδια δεν θα αναγνώριζες το δικό σου. Καληνύχτα πατέρα και να θυμάσαι πως αυτός που σκότωσες σήμερα με τις κλωτσιές τον περιμένει το βράδυ ο δικός του πατέρας,

Το παιδί σου αλλά όχι κτήμα σου».

Σήμερα γιορτάζουν όλοι οι κυρ-Παντελήδες.